

EL FOLLET ORIOL I EL SEU AMIC NIL TROBEN UNA GRANOTA QUE PARLA.

Una tarda, en tornar de buscar llenya...

—Eh, vosaltres, sí, vosaltres, simpàtics follets! Soc jo qui us parla. Veniu cap aquí.

—Vatua el món, una granota que parla —va dir el follet Oriol en veure en una roca una granota xerraire.

LA GRANOTA DEMANA AJUDA AL FOLLET
ORIOI PER TORNAR A SER UN PRÍNCIP,
COM ABANS.

En arribar al poble, la granota els va explicar que en realitat era un príncep d'un país llunyà que havia patit un encanteri i que, malauradament, no sabia com podia desfer-lo. Amb l'ajuda del druida del poble esperava trobar la solució.
—El problema és que el nostre druida és en un concurs de pocions màgiques a l'altre costat de la vall i trigarà uns quants dies a tornar —va dir el follet Oriol.

EN ARRIBAR LA NIT, LA IRINA FA UN PETÓ
A LA GRANOTA.

De nit, sense que ningú se n'adonés, la petita Irina va anar cap a la llacuna i, quan va veure la granota, no va poder evitar de fer-li un petó amb tot el seu amor.

QUINA SORPRESA! LA GRANOTA ES CONVERTEIX EN UN OGRE FEROTGE.

Un petó ben amorós era el que necessitava la granota per desfer l'encanteri.
Però vet aquí quina sorpresa! No va aparèixer un bell príncep, sinó un ogre ferotge.
—Socors, follet Oriol, la granota és un ogre! —va cridar la Irina.

